

20. møde.

Torsdag den 20. november kl. 13.

Formanden:

Medlemmer af folketinget Poul Dam, Morten Lange og Gert Petersen har meddelt mig, at de ønske skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed.

(Lovf. nr. 87).

Medlemmer af folketinget Jens Møller, Chr. Christensen og Poul H. Møller har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om leje. (Om retten til at holde mindre husdyr).

(Lovf. nr. 88).

I skrivelse af 18. november meddeler handelsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om statens tekniske prøvenævn.

(Lovf. nr. 89).

Medlemmer af folketinget Maigaard, Morten Lange og Gert Petersen har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for driftslån til virksomheder inden for konsumfiskeindustrien.

(Lovf. nr. 90).

Forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for driftslån til ejere af fiskerfartøjer.

(Lovf. nr. 91).

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Poul Dam) (SF):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed.

Erfaringerne fra den periode, den nuværende radiolov har været i kraft, har med beklagelig tydelighed vist, at det var et fejlgreb, da folketinget besluttede at gøre en forsamling på mere end tyve personer til den ansvarlige bestyrelse for Danmarks radio. For tiden er radiatorådet på 27 medlemmer — i øvrigt fem mere, end man havde forudset ved lovens gennemførelse, da der kun var fem partier i finansudvalget. Medens en forsamling af denne størrelse utvivlsomt kunne tænkes at føre nyttige og givende drøftelser, som alle parter — også Danmarks radios driftsledelse og programmedarbejdere — kunne lære noget af, er det umiddelbart indlysende, at den er for u håndterlig, når det drejer sig om at træffe konkrete beslutninger.

Jeg skal ganske undlade at udtrykke mine personlige anskuelser om kvaliteten af det arbejde, der udføres af radiatorådet eller dettes mere markante medlemmer. Som medlem af rådet kan jeg beskyldes for at være inhabil, men det er dog mere væsentligt, at min vurdering bygger på erfaringer, der dækkes af den tavshedspligt, som radiatorådsmedlemmerne er pålagt, og som i det mindste nogle medlemmer bør overholde. Det må være tilstrækkeligt at henvisne til den debat, der gennem den forløbne del af rådsperioden er blevet ført i offentligheden, og som dels har bidraget til at nedsætte radiatorådets og Danmarks radios omdømme, og dels, hvad der er mere væsentligt, har skabt en sådan usikkerhed i det daglige arbejde i institutionen, at det på længere sigt nødvendigvis må påvirke kvaliteten af udsendelserne i uheldig retning.

Det er efter forslagsstillerens mening på høje tid, at der skæres igennem, så der på ny kan komme tilfredsstillende ledelsesforhold i Danmarks radio til gavn for lytterne og seerne.

Radioloven skal revideres i 1977-78, og dette tidspunkt bør fastholdes. Det nuværende radiatoråd er i øvrigt valgt på fire år — uden noget forbehold ved udpegelsen — og kan ikke med rimelighed afsættes i utide. Forslagsstillerne går derfor alene ind for et provisorium, der ikke tænkes udstrakt længere end til det forudsete tidspunkt for lovrevisionen, og som bevarer den nuværende sammensætning af radiatorådet, men ændrer arbejdsfordelingen inden for rådet.

[Poul Dam.]

Der bliver efter forslaget kun fem medlemmer af radiorådet, der har stemmeret, når der skal træffes egentlige beslutninger — nemlig de tre medlemmer, der er udpeget af henholdsvis kulturministeren og ministeren for offentlige arbejder, og de to medlemmer, der er valgt af institutionens medarbejdere. Der vil altså blive tale om en relativ forøget medarbejderindflydelse, men flertallet ligger hos de politisk-ministerielt udpegede medlemmer, og det dermed forbundne ministeransvar er veldefineret.

Rådet som helhed skal holdes orienteret om arbejdet i Danmarks radio og som et rådgivende organ kunne drøfte alle radio og fjernsyn vedkommende emner, som man ønsker at tage op. Det er i sig selv en vigtig opgave, og da det vil være muligt at holde alle møder åbne for pressen, kan offentligheden inddrages i drøftelserne på en mere frugtbar måde end hidtil, hvor rygter og antydninger fra de lukkede møder ofte har været mere ophidsende end ligefrem oplysende.

Hvad specielt de sager angår, som for tiden behandles i radiorådet som programudvalg, vil det være naturligt — formentlig fremmende for debattens præcision og kvalitet — om de behandles af et udsnit af rådet. Ved radiolovens vedtagelse forudså man som nævnt et radioråd på 22 medlemmer, men foreløbig er det altså svulmet op til 27 — og det er for mange for drøftelser af den art, som hører hjemme i et programudvalg. Forslagsstillerne mener, at de tolv medlemmer af radiorådet, der er udpeget af folketinget som repræsentanter for lyttere og seere, i ganske særlig grad må anses for at være talsmænd for publikum og bør have sæde i et programudvalg. Det samme kan derimod ikke siges at gælde de medlemmer, der udpeges på grundlag af det forhold, at de pågældende partier har sæde i finansudvalget, idet motiveringen for deres placering i radiorådet er folketingets ønske om at have indseende med Danmarks radios administrative og økonomiske forhold.

De tolv lytter- og seerrepræsentanter vil i programudvalget få en status, der minder om de tidligere tilforordnede, som ydede værdifulde bidrag til drøftelserne af Danmarks radios programlægning.

Jeg skal afsluttende understrege, at det

for forslagsstillerne drejer sig om at finde en vej ud af den nuværende krisesituation for institutionen Danmarks radio. Der er ikke hermed taget stilling til ledelsesproblemerne på længere sigt eller til de mange andre, ikke mindst kulturpolitiske, spørgsmål, som trænger sig på omkring radioens og fjernsynets placering i det danske samfund. Den foreslåede løsning er klart midlertidig, men den vil kunne skabe ro om Danmarks radio og dermed også give rum for en frugtbar debat om den fremtidige udvikling. Jeg skal derfor anbefale forslaget til folketingets velvillige og helst skyndsomme behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Jens Møller)
(KrF):

Jeg tillader mig herved at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om leje. (Om retten til at holde mindre husdyr), idet jeg vedrørende motiveringen for fremsættelsen skal henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om statens tekniske prøvenævn.

Statens tekniske prøvenævn blev oprettet i henhold til en lov, som folketinget vedtog i marts 1973. En af de vigtigste opgaver for nævnet var etablering af en autorisationsordning for laboratorier, der beskæftiger sig med teknisk prøvning, således som dette begreb er defineret i den gældende lov.

Hovedformålet med loven var en strukturalisering på prøvningsområdet, der muliggjorde det for erhvervslivet og samfundet i øvrigt at udnytte samtlige bestående prøvningsressourcer på en rationel måde og samtidig sikre forsvarlige prøvningsresultater, som alle i ind- og udland kan nære fuld tillid til.

Siden lovens vedtagelse er der blevet opbygget en administration og organisation, som bl. a. omfatter etablering af et nævn bestående af personer med sagkundskab på prøvningsområdet. Desuden har man nu et sekretariat, der har erhvervet sig erfaring i forbindelse med den praktiske administration af autorisationsordningen, ligesom sekretariatet har fået etableret de nødvendige administrative rutiner i forbindelse med